גבורים לעמוד בפרץ

עמידתם האיתנה של גיבורי הרוח הרב אסי לאווי שליט"א והבה"ח י.ו. הי"ו שזכו לקדש שם שמים ברבים

שיחה מרגשת עם הרב אסי לאווי שליט"א

האברך החשוב הרב אסי לאווי שליט"א במעמד קבלת הפנים

ההיסטוריה חוזרת?

הגר"ח שרדא שליט"א במעמד קבלת הפנים

שני מקרים שארעו לאחרונה, מלמדים מחד על נסיונות הצבא לכפות על בני התורה לעזוב את סמסלי בית המדרש היל"ת, ומאידך, את עוז רוחם וגבורת נפשם של בני ציון היקרים המסולאים בפז, הנלחמים במסירות נפש עד טיפת הדם האחרונה, ולא יתנו נפשם לאבדון כור ההיתוך הצה"לי".

שוחחנו עם הרב אסי לאווי שליט"א, אברך, בן העדה האתיופית, אשר נאות לשתף את הציבור, במה שזכה לעבור עקב עמידתו האיתנה.

"הסיפור התחיל לפני כשמונה שנים", מספר הרב אסי, "סיימתי תיכון והלכתי ללמוד בשיבה קדושה. כבר אז החל הצבא בהתנכלויותיו וסרב לאשר לי 'מעמד בן ישיבה', אף ששאר חברי קיבלו ללא בעיות. לפני כמה חדשים, החלטתי להלחם על כך שלא נותנים לי ללמוד כמו שמגיע לי כיהודי, בכל האמצעים העומדים לרשותי, ויהי מה. נשתיר לצבא לקבל מעמד בן ישיבה, הצבא לא נענה לבקשתי והשלכתי לכלא, אך זה לא עזר להם, נשארתי נחוש בדעתי לא להתגייס, אפ' במחיר של ישיבה בכלא".

"לאחר כמה ימים בבית הדין הצבאי, גזרו עליי אחד עשר חודשי מאסר(!) בפועל בכלא הצבאי, על היותי עריץ יותר משבע שנים. לא נפלתי ברוחי, ולא חשבתי על צד להתגייס לצבא. **עדיף שאשב בכלא ואשאר יהודי, מאשר שאתגייס לצבא הטמא, ובכך אחרוץ את גורלי וגורל זרעי למיתה רוחנית".**

"כחודש אחר כניסתי לכלא, שלח לי ה' אברכים יראי שמים, הם שכרו למעני עו"ד, שערער על ענוש המאסר. בנסי ניסים הופחת הענוש ל 50 יום בכלא".

"לאחר המאסר חזרתי ללמוד בכולל, כיום אני ברוך ה' לומד ללא טרדות והפרעות ודואה ברכה בעמלי".

עצרת מוחאה ותמיכה אודגנה ע"י 'איגוד בני התורה הספרדים' מול הכלא, בה השתתפו ציבור גדול של בני תורה, בראשות רבנים ותלמידי חכמים. הרה"ג רבי בנימין ז'רדו שליט"א מחשובי רבני העדה האתיופית, ואחד מחברי איגוד בני התורה הספרדים, נשאו דברים בשבחו של הרב אסי וכל אלו שעומדים כחומה בצורה כנגד מזימות השלטון ומעלליו, למרות כל הקשיים והרדיפות. חבריו של הרב אסי, הבריזו בגאון כי גם הם מוכנים למסור נפשם ולא להתגייס לצבא.

במקביל למאסרו של הרב אסי, נודע על עליית מדרגה חמורה, בהתעללות מופיחה נוספת של הצבא, הראויה לסיקור נפרד; בחור ישיבה שמעמדו כבן ישיבה נשלל, נשפט לעשרים יום בכלא הצבאי. במהלך שהותו בכלא הוא נדרש להסתפר, למרבה החרפה, למרות תחנוניו ובקשתו המפורשת, הוריד לו הספר הצבאי את הפאות, ברשעות ובשאט נפש. [ציין כי אף לפי החוק, אסור לספר את פאותיו בניגוד לרצונו.] הבחור שאל בכאב: "מדוע גזזת לי את הפאות?" והספר משיבו בשאלה, בלעג עיני: "רצית להשאיר פאות?".

בימים בתיקונם מקרה מחפיר ומזעזע זה לא היה עובר בשתיקה, עצקה גדולה היתה נשמעת בכל היכזיי היהדות החרדית על נבלה שכזאת, שלא נשמעה כמותה; לגזז פאותיו של בחור חרדי, ה' שמרנו. לדאבון לב, קהו חושיו, ואינו חשים את גודל הזוועה.

אחר שהתעוררה סערה והוגשה תביעה בעניין, נאלצו רשויות הצבא לקצר את תקופת מאסרו לשבעה ימים בלבד, ולבסוף, בהשתדלות מאומצת של האיגוד, אף סודר לבחור בס"ד פטור מלא משירות צבאי. למרות הכל הבחור לא נפל ברוחו, נותר איתן בדעתו, ושב לספסלי הישיבה. למרות הבושה שבהופעתו לפתע ללא פאות הר"ל.

הסיפורים הללו מוכיחים, כי לא אלמן ישראל, ומראים בחוש את קיום ההבטחה "כי לא תשכח מפי זרעו".

לאיגוד בני התורה מגיעות כל העת פניות, מבחורים ואברכים נוספים החווים התנכלויות חוזרות ונשנות של הצבא. המשותף לכל הפנים הוא רצונם להשאר נאמנים לה' ולתורתו, במסירות נפש.

עם השחרור נערכה קבלת פנים המונית בירושלים, בראשות רבנים ואדמו"ר"ים מכל העדות והחוגים, ובהשתתפות **הגרב"צ מוצפי שליט"א, הגר"א ירחי שליט"א, והגר"ח שרדא שליט"א,** אשר באו להוקיר ולהביע הערכה על עמידתם האיתנה של בני התורה שאינם נכנעים, למרות כל הנסיונות לדכא את רוחם.

הגאון רבי חנגאל שרדא שליט"א מגדולי רבני תימן, נשא דברים נוקבים על המצב הנורא, וסיפר על מעשה שהיה בתימן לפני 70 שנה, כשגזו גזז לילד יהודי את פיאותיו ברחוב העיר, הילד ניגש אל השייח', וסיפר לו את אשר ארע, וקראה שהשייח' וזיהה את הסיפור עם הגוי, לא הועילו לו כל נסיונותיו להצטדק, שעשה רק בצחוק וללא כוונה לפגוע, וציווה לתתוך את ראשו של הגוי מעליו, ולתלותו בכיכר העיר, למען שמעו ויראו שאין לגנוע לרעה בפאות של יהודי. והנה בימינו אוי לאותה בושה, תחת שלטון יהודי כביכול, גזזו פאות ליהודי ואין פונה פה.

הרב שרדא הוסיף דברים בענין חומר איסור החליבה לצבא, והביא את דברי הרב מבריסק, **שהאיסור ללכת לצבא הוא ביהרג ואל יעבור, גם אם ישמרו שם על קלה כבחמורה, משום שהשלטון כאן מבוסס על כפירה,** ואינם מאמינים במה שכתוב מפני חטאינו גלינו מארצינו, וע"כ מי שלובש את בגדיהם הרי הוא מודה לכפירתם חלילה, והרי זה ביהרג ואל יעבור, ולפי זה גם לחילוני אסור ללכת לצבא הכפירה.

תמנע היתה משמשפת אלופים, רצתה להתקרב לקדושה, ובשדחו אותה ויתרה והתפשרה להיות פלגש לאליפז בן ששיו, ומזה יצא עמלק. **ללמוד שהמתפשר על הקדושה - אין ערוך לקלקול שעלול להיווצר מכך.** עלינו לעמוד כחומה בצורה למול שלטון הרשע, בלא להתפשר על קונו של יו"ד, וכך נצלוח בס"ד.

נתאחד כולנו, בתפילה ובעמידה בעוז ובגבורה דקדושה, מול כל הנסיונות, ונזכה במהרה לביטול הגזירה, ובניסן הזה נגאל אכי"ר.

אשריך שנתפסת

על דברי תורה

>>> מדור חדש

הגאון הגדול
רבי שלמה מחפוד שליט"א
אב"ד בד"ץ יורה דעה, ורב שכונת מוה אח'יעזר ושיכון ו' בני ברק

בחורים ואברכים רבים, נקלעים לבעיות בהסדרת מועמדם ע"י הצבא. ובגבורת רוחם, מעדיפים לשבת במאסר בגאון וללא מורא, ובלבד שלא להכנע חלילה לתכתיבי הצבא, המנסה לאלצם להתגייס ח"ו.

אמונים הם על הציות המוחלט לדעת תורתינו הקדושה וכפי שפסקו בהוראתם הנחרצת, מרנן ורבנן גדולי הדור זיע"א ויבלחט"א, ובראשם מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל: **"לבל יתפתה שום תלמיד ושום שומר תורה ומצוות - גם אם אינו במסגרת לימודים, ליפול ברשתם, ללא שום הבדל בין חוג לעדה",** ואף הוסיפו במפורש כי האיסור כולל את כל מסלולי הצבא ושירות לאומי ואזרחי, בכל שום וחניכא דאית ליה, עוד קבעו כי מסגרות אלו הינם **"מלכודת להעברה על דת".**

במקרים אלו (המתרחשים לצערינו כל העת, היות והצבא מכשיל את תהליך הדיהוי ללא הרף, אף על דברים של מה בכך) עומד איגוד בני התורה הספרדים לימינם, עם סיוע צמוד אף לבני משפחותיהם בכל הנצרך.

בשנתיים האחרונות הצטברו בידי האיגוד מכתבים רבים שהרבנים וראשי הישיבות שליט"א העבירו ע"י שליחי האיגוד, ובהם דברי חיזוק מיוחדים עבור אותם גיבורי חיל. במדור זה נפרסם א"ה מעתה ואילך את מכתביהם של גדולי התורה שליט"א.

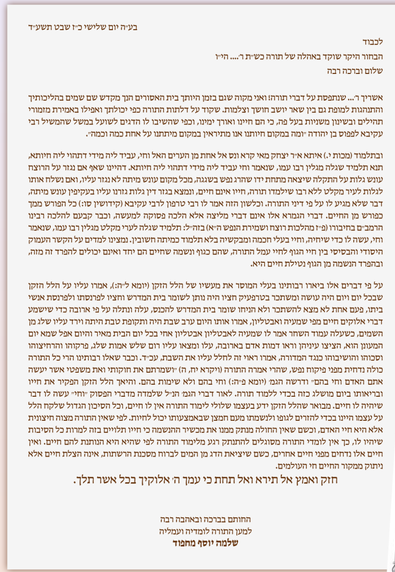

בע"ה יום שלישי כ"ז שבט תשע"ד

לכבוד

הבחור היקר שוקד באהלה של תורה בס"ד נ.י.... הי"ו

שלום וברכה רבה

אשריך ר... שנתפסת על דברי תורה! ואני מקוה שגם בזמן הויתך בתי האסמוים הנו מקדש של שמים בהליכותיך והתנהגות לומות בן בין ראי ושב חוזך ולעמות. שקוד על דלמות תתורה כפי יכלתך ואפילו באמרת מזמורי תהילים ובשיון בעשיות בעל פה, כי הם חיינו ואורך ימינו, וכפי שהשיבו לו חרוים לשולך במנשל שהמשיל רבי עקיבא לעמוק בן דורה: יומה במקום חיותנו אנו מוליראין במקום מותינו על אחת כמה וכמה.

ובתלמוד (מכות י.) אודא א-ר יצחק מאי קרא ונס אל אחת מן הערים האל והי, עבור ליה מדיי דתהוני ליה דיוותא, תנא דתלמיד שעלה מבלין רבו עמה, שנאמר והי עבור ליה מדיי דתהוני ליה דיוותא. דהיינו שאף אם נגוד על הוראת עונש גלות אל תתקלה שיראאה מתחת ידי שרבו נפש בשונה, מכל מקום עונש מיתה לא מגיע עליו, ואם ישלח אותו לגלות לעיר מקלט לא רבו שלימדו תורה, חייו אינם חיים, המצא בנו דין גלות גזרו עליו בעקיפון עונש מיתה. דבר שלא מגיע לו על פי דיני תתורה. הכלשון והא אבר לו רבי עקיבא לזכיר מקיבא (הדיוישון שם) כל דמרוגו ממך כמרוג מן החיים. דברי תמרא אלו אינם דברי מליצה אלא הלכה פסוקה למעשה, ובבר קבעם לתלכה רבינו הרמבם בחיבורו (פ-י המלכות רוצח ושמירת תנפש מ-א) בזה: תלמיד שגלה לערי מקלט מבלין רבו עמה, שנאמר והי, עשה לו כדי שיחיה, והיי בעלי חכמה ובמקשיה בלא תלמוד במיתה השוביון, מצינו למדים כי הקשר המעמק היסודי והבסיסי בין חיי הנוף לחיי עמל תורה, שהם כגוף ונשמה שחיים הם יחד ואינם יכולים להפרד זה מזה, ובהפרד הנשמה מן הגוף נגילת חיים היא.

על פ דברים אלו ביארו רבותינו בעלי המוסר את מעשיו של חלל הזקן (ומא ל-ה), אמרו עליו על חלל הזקן שבכל עם הזיים היה קושה ומשתכר בטרפעיק חצוי היה נותן לשובר בית המדרש וחצוי לפרנסתו ולפרנסת אנשי ביתו, פעם אחת לא מצא להשתכר ולא הניחו שומר בית המדרש להכנס, עלה ונתלה על פ ארובה כדי שישמע דברי אלקים חיים מפי שמעיה ואבטליון, אמרו אותו היום ערב שבת היה וקופון טבת היתה וירד עליו שלג מן השמים, כשעלה עמוד השחר אמר לו שמעיה לאבטליון אבטליון אחי בכל יום המה מאיר והיום אבל שמא הוא המצון הוא, הציבו עיניהן וראו דמות אדם בארובה, עלו ומצאו עליו הם שלש אמות שלג, פרקוהו והרחיצוהו וסכוהו ונתישבוהו כנגד המדורה, אמרו אי זה לילה עליא אם הישבת עכיר, כבר שאלו רבותינו הרי כל הנתון כולה נדחיה מפני פיקוח נפש, שהרי אמרה תתורה (ויקרא יח, ה): ושמרתם את חוקותי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם: ודרשה הנוי (ומא פ-ה) וחי בהם ולא שימות בהם. והיאך הלל הזקן הקפיד אד חיין ובריאותו בימים מושלג כזה בבדי לימוד תורה. לאור דברי הנוי תנ-ל שלמדה מדברי הפסוק "וחי: עשה לו דבר שיהיה לו חיים. מבואר שחלל הזקן ידע בעצמו שלולי לימוד תתורה אין לו חיים, וכל הסיכון הנדול שלקח הלל על עצמו הייו בבדי לחזרים לנוכו ולעשמו מנוס חמצן שבאמצעות ויכל לחיות. לפי שאין תתורה מצוה תצונות אלא היא חיי האדם, וכשם שאין חתולה מנתק ממנו את מכשיר התנשמה כי חייו תלויים בזה לעדות כל הסיכות שיוויו לו, כך אין לומדי תתורה ממעולים לתמנקם ונעו מלימוד התורה שלא הוא הנותנת לנום חיים. ואין חיים אלו נדחים מפני חיים אחרים, כשם שיציאת חדג מן הסים לבדח מסכנת תרתשות. אינה הצלת חיים אלא ניתוק ממקור החיים הם העולמים.

חזק ואמץ אל תירא ואל תחת כי עמך ה אלוקיך בכל אשר תלך.

החותם בברכה ובאהבה רבה

לטען תתורה לומדיה ועמליה

שלמה יוסף מחפוד

איגוד בני התורה הספרדים
למאבק בגזירת השמד
בהסכמת הרבנים הראשי הראשונים שליט"א

הוצאת הגליון בתפוצה רחבה
וההתחבטות המשמעותית בפעילות האיגוד עולים הון רב. חייג עכשיו למוקד הטלפוני שלוחה 6 והרם את תרומתך.
כל התורמים והמסייעים יתברכו ממקור הברכות. אכי"ר.

איגוד בני התורה הספרדים
למאבק בגזירת השמד
בהסכמת הרבנים הראשי הראשונים שליט"א

בכל בעיה/שאלה בנושא הצבא, כגון ביטול מעמד בן ישיבה, איומי מעצר, מאסרים, הטרדות הצבא וכד'
פנה מיד למוקד הטלפוני
02-6507494

איגוד בני התורה הספרדים
למאבק בגזירת השמד
בהסכמת הרבנים הראשי הראשונים שליט"א

עם הרחבת תפוצתו של גליון זעקה ממזרח מתרחב גם מערך המתנדבים לחלוקה בישיבות ובתי מדרשות בכל רחבי הארץ. הצטרף עכשיו למערך החלוקה באזורך במוקד הטלפוני 02-6507494 שלוחה 7.

בס"ד

זעקה ממזרח

זעקת עולם התורה נוכח סכנת גזירת הגיוס

איגוד בני התורה הספרדים למאבק בגזירת השמד בהסכמת הרבנים הראשי הראשונים שליט"א

יז"ל ע"י מטה ההסברה של איגוד בני התורה הספרדים למאבק בגזירת השמד

המוקד הטלפוני: 02-6507494 פקס: 072-3377136 מייל: 6507494@gmail.com ת.ד 7931 ירושלים

ניסן-אייר תשע"ו 5

"יש בחורים שההורים שלהם רוצים שילכו לצבא, זה פקוח נפש ודוחה כל התורה כולה"

לקראת יום השנה לפטירתו של הגאון הגדול רבי **יעקב יוסף** זצוק"ל מתוך הראיון המיוחד של הגאון רבי אהרן ירחי שליט"א

תוכן העניינים

דבר המערכת

עמ' 3

עמ' 2

עמ' 6

לדבותנו גדולי התורה, ראשי הישיבות והרבנים שליט"א, פעילי האיגוד המסורים, בני התורה האברכים והבחורים היקרים

ברכת פסח כשר ושמח

נזכה במהרה לגאולה השלמה

"בניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאל" ולאכול מן הזבחים ומן הפסחים, אכי"ר.

בברכה נאמנה,
איגוד בני התורה הספרדים

ניתן לשמוע הקלטות ושידורים מדברי גדולי הרבנים שליט"א בכינוסי ההסברה הנערכים ע"י האיגוד בכל רחבי הארץ
במוקד הטלפוני 02-6507494 שלוחה 5
כמו"כ המעוניין לסייע בארגון כינוס באיזור מגוריו יפנה במוקד הטלפוני שלוחה 8

זהירות!

הודעה נחוצה ליומי בין הזמנים:

נסיון העבר הוכיח כי הצבא ומשתפיו", מנצלים את תקופת בין הזמנים לפעילות מוגברת בקרב בני הישיבות, תוך ניצול העובדה שהם מחוץ למסגרת הישיבה והחברה. זאת באמצעות מסווה תמים של פעילות חברתית ומיזמים שונים.

למשל באתרי טיול ונופש, קומזיצים ומסיבות, מנגלים, פתיחת שלחנות בסוף מסלולי הליכה, ועוד ועוד.

בהזדמנויות אלו הצבא מנסה למצוא 'נקודות השקה' וחיבור לבני הישיבות, ליצור שיח משותף, וכן לאתר 'טרף קל' בקרב בחורים הנראים בעיניהם 'חלשים' וכד'.

נדרשת זהירות יתירה, ויש להמנע מכל קשר עם אדם הנראה חשוד, ולהתרחק מכל פעילות שמטרותיה מעורלות סימני שאלה.

כמו כן, חשוב ביותר לדווח על כל אדם/מקרה חשוד במוקד הטלפוני: 02-6507494

בברכת "זקוי ה' יחליפו כח"
איגוד בני תורה הספרדים

דבר המערכת

בחודש זה, בו אנו חוגגים את היציאה מעבדות לחירות, ובפרט כשזוכים אנו לישב בארץ הקודש, יש לשים על לב, יסוד חשוב הנלמד מההגדה של פסח.

בעז"ה, בליל הסדר נאמר כולנו: "הא לחמא עניא... השתא הכא לשנה הבאה בארעא דישראל, השתא הכא עבדי לשנה הבא בארעא דישראל בני חורין", ולכאורה תמוה מפני מה חזר ושנה לשנה הבאה **בארעא דישראל** בני חורין והלא מספיק לכתוב לשנה הבאה **בארעא דישראל.**

ניתן לבאר בזה ביאור נפלא עפ"י דברי הב"ח (נדרים דף פ"א אות ג') על הפסוק בירמיה (ט', י"א.) **"על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עובר".** וז"ל: **"שפירש "כמדבר" שאין שם ישוב כך כל א"י נחרבה שאין שם ישוב וז"ל ישוב של ת"ח דאיכו בישוב של עם הארץ לא היה לו לנביא להזכירו דמאי נפקא ליה מינה אם יש ישוב מהם אם לאו".**

וממילא מתבארים דברי בעל ההגדה באופן נפלא: אין די בעלייה לא"י בלבד, משום שישוב א"י ללא תורה אין לו שום משמעות, ועדיין נקראת ארץ ישראל חרבה מבלי ישוב, ולכן הוסיף לשנה הבאה **בארעא דישראל בני חורין,** שנזכה להיות בני חורין בארץ ישראל, ואין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה.

דברים אלו מקבלים משנה תוקף בעת הזאת, כאשר קמים עלינו אויבים מבית ומחוץ, המבקשים לעקור אותנו מהתורה הקדושה ולהחליף מקור מים חיים במעין דלוח של צאב ושירות אזרחי, עם פיתויי ממון או איומים וסנקציות, ובלבד שיתווספו עוד נופלים לצבא והשירות האזרחי.

עלינו לזכור איך הפיל פרעה את בני ישראל ברשתו, שהרי לימדונו חז"ל שבתחילה בני ישראל קיבלו שכר תמורת עבודתם, וכשכל ישראל עבדו לפרעה נהיו אלו עבודות כפיה למלכות, וכך גם כיום מנסים ראשי השלטון וסייעיניהם, לסחוף אחריהם את הציבור החרדי, תמורת הבטחות לשכר והטבות, וברור ופשוט שאם נתפתה להם ונסתגל, יפסקו לפתע כל ה'ארוחות חינם', והגיוס יהפך לכפיה ולחובה.

יהי רצון שיראנו ה' ניסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו במצרים, ושנזכה לביטול גזירת הגיוס הנוראה הזאת אשר נועדה להכרית את שארית הפלטה הנאמנת לה' ולתורתו, ויקויים בנו עוד בשנה זו, בניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאל. אכי"ר.

"בני ציון היקרים... איכה נחשבו לנבלי חרש"

התנכלות הצבא לבני ישיבות הנראים בעיניהם כ'טרף קל' בנסיון להביא למיולוי היעדים ✪ נסיונות חמורים לפסילת 'מועמד בן ישיבה' על דברים של מה בכך ✪ עדות מקומממת מתוך מדור בני הישיבות ✪

נסיונות חמורים של הצבא להתנכל לבני ישיבות, ובעיקר לאלו הנראים בעיניהם כ'טרף קל' או חלושי אופי, גם אם בידיהם כל המסמכים הדרלוונטיים לקבלת דיחוי. כנראה שהמטרה מקדשת את האמצעים ובכדי לעמוד בעידים אשר הציבה הממשלה, יעשה הצבא אף דברים שחוקיותם - אף לשיטתם - מוטלת בספק.

עדויות רבות מגיעות, על נסיונות של הצבא לצוד בחורי ישיבות בכל דרך, עד כי קצרה הירעיה מהכילם. לפנינו עובדה אחת לדוגמא, אשר תחשוף קצת משיטות הציד, שבאמצעותם ממלא הצבא את יעדי הגיוס.

שני אחים, בחורי ישיבות, ממשפחה ספרדית חשובה ומיוחסת, הגיעו ל"מדור בני הישיבות" בעקבות צו התייצבות שנשלח אליהם, מיד עם בואם הופנו לחדרים נפרדים, האח הגדול שמע כיצד מועברת הוראה לחיילים במקום 'לשבת עליהם', אך לא היה בידו להזהיר את אחיו שכבר הופרד ממנו.

שניהם עברו ראיון ארוך ומתיש, הצעיר אף 'נבחן' ע"י הפקיד על המסכת אותה הוא לומד, [בני ישיבות רבים שהתייצבו מעידים כי גם הם נתקלו בתופעה תמוהה זו]. אך את ההתעללות וההתעמרות הקשה, חווה האח הגדול. "מה מספר הפלאפון שלך?" נשאל במהלך הראיון, הבחור השיב כי אינו מחזיק נייד. "אתה שקרן" אמר לו הפקיד, "אמור מיד את מספר הנייד שלך!", כך זה נמשך דקות ארוכות, הבחור משיב שאין לו פלאפון, החייל לעומתו טוען שיש לו, בשלב מסויים החייל עזב את החדר, הבחור נשאר לבד. במשך שעה ארוכה הוא המתין לחייל, עד שפקעה סבלנותו, הוא יצא לברר מדוע החייל לא חוזר לסיים כבר את הראיון. החייל מופיע פתאום וצועק לעברו "חזור פנימה" ומוסיף בלעג "עד שתזכר מה מספר הפלאפון שלך".

האח הצעיר שהגיע בניתיים סיפר את אשר עבר עליו, ולאחר ששמע על העיכוב הדרקוני והמתסכל, נגשו שניהם לאחראים במקום, שיביאו להם את הדיחויים ויסיימו את ההליך המכויב, אך גם כאן לא תמה סדרת ההטרדות, ונאמר להם לחזור בשבוע הבא.

לאחר שבוע שבו שני האחים למדור בני הישיבות, בידיהם המסמכים הנדרשים לקבלת הדיחוי, ושוב, לתדהמתם הרבה, נדחו בטענת שוא, 'המסמכים מזוויפים', יישלח לביתכם צו התייצבות נוסף למועד אחר.

לאחר תקופה, האח הצעיר אכן קיבל צו התייצבות חדש, והצליח להסדיר מעמדו. לאחיו, לעומת זאת, נשלח מכתב בו הצבא הודיע לו, כי הורידו לו את 'מועמד בן ישיבה', בכך נמשכה מסכת ההתעללות שעבר מאז התייצבותו הראשונה. הוא כמובן לא וויתר ופנה לגורמים הרשמיים, שאמורים לסייע בכאלו מצבים, אך גם כאן נענה בקרירות ובחוסר רגישות, בלשון המעטה, בקשתו לא טופלה, והוא נשאר כך, נטול מועמד בן ישיבה, המגיע לו ע"פ החוק. לאחר פעילות אינטנסיבית של ראשי האיגוד הוסדר מועמדו כבן ישיבה.

כאמור, זו דוגמא אחת מן הפניות הרבות המתקבלות במוקד הטלפוני, ומפעילי השטח של האיגוד. אך וודאי לא כל המקרים מגיעים לידינו ומי יודע כמה כבר נפלו לכור ההיתוך הכפרני.

כולנו, בחורים ואברכים גם יחד, נדע כי בצרה גדולה אנחנו, השלטון מובקש לעקור אותנו מהתורה הקדושה, להחריב את כל המפעל אשר טרח ויגע עליו מרן זצוק"ל. נהיה חזקים ומאוחדים, ובזכות זה נעמוד בעז"ה מול כל הפיתויים ואיומי השלטון.

בעקבות מכתבו של מרן ראש הישיבה חכם שלום הכהן שליט"א שפורסם בקיץ האחרון, בו כתב מרן על חומר איסור ההליכה לצבא, והדגיש שיש להתריע מפני הסכנות האורבות בלשכת הגיוס, שם נמצאים חיילים במראה חרדי, וכפי שקורא להם מרן במכתבו, 'מסיתים ומדיחים, חוטאים ומחטיאים' רח"ל.

הבאנו מס' תמונות מלשכת הגיוס שנשלחו למערכת, בהם ניתן לראות עד היכן מגיע הצבא בנסיון לפשוט טלפיו כאומר: 'ראו כשר אני'.

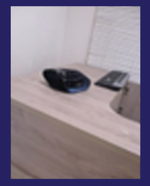

שקיתי תפילין מונחת בתמימות על דלפק הקבלה בלשכת הגיוס. פעם ראיתם במשרד כלשהו מוחזה כזה?

פוסטר ענק באולם המתמנה בלשכת הגיוס – חייל מניח תפילין. בעצם הצבא זה בכלל בית כנסת...

קופת צדקה לשכת גיוס...(?!)

עוד לא השתכנעתם מהנדשות המופלגת הנשפכת בלשכת הגיוס? ארון הספרים הזה ישכנע את אחרון הספקנים; הישיבה היא רק מכינה ליד לשכת הגיוס...

"יש בחורים שההורים שלהם רוצים שילכו לצבא, זה פקוח נפש ודוחה כל התורה כולה"

לקראת יום השנה לפטירתו של הגאון רבי יעקב יוסף זצוק"ל (ב' באייר) בנו של מרן עט"ר הגר"ע זיע"א, פנינו לברר מקחו של צדיק בענין שהיה בצפור נפשו ועליו ניהל מערכה עיקשת; גזירת מסלולי הצבא והנח"ל. ראיון מיוחד עם הגאון רבי אהרן יחיי שליט"א, רב ומו"צ שכונת מקור ברוך בירושלים, שהיה עמו בידידות קרובה שנים רבות.

הרב יחיי מקדם את פנינו במאור פנים ואומר: "חשוב מאד להדגיש שהרב יעקב התנגד בכל תוקף למסלולי הצבא והנח"ל והדבר היה בנפשו ממש, מזכור הוא צירף את חתימתו למכתב הנוקב נגד הנח"ל של מרנן הגר"ע יוסף, הגר"י כדורי וכל גדולי הרבנים זצוק"ל".

"מדי שבת מברכין היינו מתאספים יחדיו, רבנים מכל העדות, לדון בעניינים העומדים על הפרק, ושאלות שהזמן גרמן, הרב יעקב היה מן המשתתפים הקבועים, ואני גם כן. עניינים רבים טופלו ובאו על תיקונם בס"ד בזכות אותה אסיפה, בהם ענני חינוך, מוסדות וישיבות, בחורים חלשים וכד'.

"בכל פעם, אחד מהרבנים היה מתמנה לעמוד בראש האסיפה, והוא היה אחראי על מה שידונו בה, אחד מן הרבנים, בתורו כיו"ר האסיפה, רצה להעלות את נושא הנח"ל החרדי (לנוער חלש ונושר), והרב יעקב זצ"ל התנגד בתוקף, ואמר **שאסור אפילו להעלות את הנושא לדיון, כיון שאם זה יעלה לדיון וחלילה ייצא לפועל, אין לשער גודל החורבן שהדבר עלול להמיט על עולם התורה**, (כפי שאכן אנו רואים כיום)".

אך אותו רב התעקש להעלות את הנושא, אף שהיה בדעת יחיד נגד כל הרבנים, ובעקבות כך נגרם, שמאז שוב לא התקיימה האסיפה.

אם יורשה לשאול, אותו רב טען כי לבחורים חלשים זו מסגרת ראויה, מה ענה על כך הרב יעקב?

הוא אמר לאותו רב: "מאין לך רכח לקבוע שבחור פלוני יֵלך לצבא? וכי אתה יודע מה זה צבא? הרי זה אבי אבות הטומאה! וכי אפשר לסמוך עליהם?" ואפי' שהיו אומרים לו שזה מסלול מיוחד לחרדים וכו' הוא היה אומר בכאב: "וכי אתה תעמוד ותשגיח שם ותדאג שלא יאכילו אותם נבלות וטרפות ושהכל יתנהג ע"פ כל פרטי ההלכה?". הרב עצמו היה יודע טוב מה הולך בצבא, אנשים מהשיעור שלו היו מספרים לו כל מה שהולך שם. גם כשהיו אומרים לו שזה 'לשבאבניקים' וכדו', דחה זאת מכל וכל ואמר מטרתם לחַיֵיל ולחלן את כולם. הם מביאים גיוס על הפרחחים, רואים את תגובת הציבור, ולומדים מכך כיצד לגייס אח"כ את כולם.

הרב הוסיף ואמר לו: "הם לוקחים אותך בתור דוגמא, כאילו יש הסכמה לגיוס בציבור החרדי, וכשהם (המדינה) הקימו את הנח"ל וראו את התגובה, הבינו שזה 'יכול לעבור' כביכול, והחרדים לא כ"כ חרדים כמו שהם היו מאז ומעולם".

היום כשזה עלה על הפרק חשבתי לעצמי הנה אותו רב עם כל צדקותו, החזיר רבים בתשובה וכו' וכעת עולם התורה מאבד בגינו, את טובי האברכים.

ישנם אנשים שחושבים שהספרדים הם טרף קל ואפשר למולאת את היעדים מהם, אדרבה, אם הם רוצים לעזור לבחורים שיקבלו אותם למוסדות וישיבות, פתאום צריכים אותנו? אנחנו בשר התותחים שלהם?!

ישנם היום כאלו שאומרים שבחור פלוני לא לומד כ"כ טוב אז שילך לצבא.

אם זה היה הבן שלו, הוא גם היה אומר כך? אם בנו לא היה לומד, הוא היה זורק אותו לכלבים, לאכול נבלות וטרפות? זו רשעות! מעולם לא שמענו מחכם עובדיה דברים בסגנון הזה, הצבא זה אסור ולא משנה אם הוא לומד או לא, בין מעט בין הרבה! אתה יודע מה זה צבא?!.

כיצד הדריך רבי יעקב בחורים שהיה להם חולשה בעניין הזה?

היה מקרב אותם ומושך את לבם לשיעורי תורה, הרבה אנשים התקרבו לשמירת מצוות על ידו.

פעם במונ"ש הוא מיהר לצאת מביתו וכששאלו אחד ממקורביו, "הרי הרב לא היה כל היום בבית, שהרב ישאר קצת" הוא השיב: **"יש בחורים שההורים שלהם רוצים שילכו לצבא וזה פקו"נ ודוחה כל התורה כולה"**, "שבוע טוב". וסגר את הדלת.

יש הסבורים שצריך ללכת לצבא, וזוהי דרכם בחיים להסית ולהדיח בחורי ישיבות (רח"ל).

הרב יחיי קוטע את דברינו ואומר: "בכאלה אנשים היה הרב נלחם מלחמת חורמה עד הסוף ללא פשרות".

הרב יחיי מבקש להדגיש שיש שני סוגי מלחמות. יש מלחמה על הגישה ויש מלחמה על האדם, כלומר באותם אנשים שטעו אז לקרב אותם ולא לרחק, אדרבה, כשהאשכנזים נלחמו בשבתאות ובהשכלה הם לא ויתרו, ואז זה נשאר בהם לדורות, ובספרדים דור אחד וזהו, ואח"כ הרשעים שבהם, נאבדו מתוך הקהל, והטועים חזרו בתשובה ע"י שקרבו אותם. גם לרב היה קרוב משפחה שלא היה שומר תו"מ והרב קרב אותו, והיום הוא מוסר שיעורי תורה.

גם אני קורא להם "חרד"קים" ולא שאני נלחם באדם, אלא נלחם ברעיון (המושג "חרדי בצבא"). בשיטה צריך להלחם עד הסוף, להוקיע אותה, וכשהמסיתים רואים את ההתנגדות, הם יורדים מזה. אף פעם לא הבנתי למה הורידו את הסנקציות הפליליות, אדרבה, היו עוצרים אחד או שנים וכל העולם היה רועש, וממילא הכל היה בטל ומבוטל. אני לא מדבר נגד אף אחד, אבל אני רואה את התוצאות בשטח.

לנו הספרדים יש מלחמה כפולה, גם ללכת בכל התוקף ללא פשרות, לא בשאננות, לא להסכים בשפו"א עם המושג "חרדים בצבא", ומאידך לא לרחק, כמו שהרב היה נוהג לפני 15 שנה. הרב היה ותרן ענק, הכרתי אותו 45 שנה, הוא היה רך כקנה, ומאידך נגד השקפות זרות הוא היה לוחם עד הסוף, אפי' שלא היו מבינים אותו כלל, הוא הביע את דעת התורה, בבחינה מסוימת כמו"ש ב'דוד המלך - "עדינו העצני".

הוא כולו כאיש אחד היו נלחמים כנגד הגזירה אז מזמן הכל היה בטל, לראות ההתרפסות של אנשים מתוכנו, זה נורא ואיום.

בצאתנו, ברך הרב יחיי שנזכה כולנו לעמול ולגדול בתורה ויראת שמים, וזוהי התשובה האמתית היחידה כנגד מהרסי התורה.

על אלה אני בוכיה

קרבנות השמד מעידים

עדות מכלי ראשון

על ההתרסקות הרוחנית וההתדרדרות המהירה במסלולי הצבא, מפי בחור ישיבה שנפל. מזעזע.

בעיר העתיקה בירושלים, צועד ש. - אברך בן תורה, ולנגד עיניו בחור שנראה חרדי, לבוש בחולצה שקיבל במסגרת שירותו במסלול השמד הצבאי "בינה בירוק" בחיל המודיעין, מסלול יעודי 'חרדי'. בצבא, לאחר תקופה מסויימת, מקבלים חולצה רגילה עם סמל ועם כל מיני סיסמאות. ש. ניגש לאותו בחור ושאל האם הוא בצבא, ולאחר שנענה בחיוב, שאל אותו האם קודם למד בישיבה, ושוב נענה בחיוב.

"שאלתי אותו" מספר ש. "על סיפור ספורם בתקשורת זמן קצר קודם לכן, בדיוק על אותו מסלול בו הוא משרת, ביגה בירוק. הסיפור היה שבטקס ההשבעה בסיום הטירונות נודע לחיילים כי הם אמורים לקיים את הטקס יחד עם כל החיילים שסיימו במקביל אליהם את הטירונות, הוי אומר - טקס השבעה יתקיים בתערובת נוראה גברים ונשים רח"ל, ואם לא די בכך גם ישירו יחד את המנון הכפירה - "התקווה".

עוד פורסם כי חייל שלא השתתף בטקס, נענש מיד בביטול הטירונות וברתיתו לבסיס למשך מספר שבועות".

"האם הפרטים נכונים?" שאלתי, "כן" השיב הבחור.

"ומה איתך?" המשכתי לשאול, "ולך זה לא הפריע? טקס מעורב נשים וגברים, ואפי' לשיר איתם ביחד?"

"תשמע", הוא אומר, "זה לא היה כל כך נורא, המקום היה מאוד גדול, אנחנו היינו למעלה והחיילות למטה ובמקרופון זימר חייל ולא חיילת, לא כל כך שמענו את החיילות, ולכן זה לא הפריע לי, אם זה היה מפריע לי גם אני הייתי מתנגד ולא משתתף."

מזעזע היה לשמוע כיצד בחור שעד לא מכבר היה תלמיד ישיבה מן השורה, הדרדר בתקופה כ"כ קצרה עד כדי כך שלא מפריע לו להשתתף בטקס כזה מביש.

המשכתי לשאול: "איך הצבא עושה לכם דברים כאלה, הרי הוא מתחייב שכל השירות יהיה בהפרדה מלאה, ולא יהיו בעיות של פריצות?"

"נכון", ענה הבחור, "הצבא מבטיח תנאי דת שיתאימו לך, אך ברגע שאתה מתגייס, אתה כבר נמצא בפנים, אתה מבין שהכל שקר, אבל כבר אין דרך חזרה."

סיפור מזעזע זה, חושף את התרמית שמאחורי כל ההבטחות של היידים והגייסים שמכרו נשמתם לשטן ומפילים בחורים תמימים וטהורים, הישר מספסלי בית המדרש לשאול תחתית.

ניתן להווכח למרבה הצער, גם בגודל הדרדור אליו מגיעים כל אותם מסכנים אשר נפלו לצבא, בחור שלמד בישיבה, הדרדר תוך זמן קצר עד כדי כך, שכבר לא מפריע לו לשיר יחד עם נשים (!) רח"ל.

תוך כדי כתיבת סיפור זה נודע במערכת על עוד כמאה(!) בחורים חרדים נוספים, שנפלו לצבא בתאריך הגיוס של בחור הישיבה שסיפורו פורסם בגיליון הקודם, למערכת נודע כי למקום הגיעו אמהות שהתחננו לבניהן בבכיות עד לרגע האחרון, שימנעו מלעשות צעד כה חמור, הכורת אותם באחת מעולם התורה.

נשא תפילה לה' שתתבטל הגזרה הנוראה, המאיימת לכלות את עולם הישיבות, ותפקחנה עיניהם של אותם פתאים, המאמינים לחורשי רעה שמבקשים לאבדנו.

בדרכם של רבותינו

מתחברים לשלשלת הזהב

מדור חדש

"אני מהדור החדש..."

מרן זצוק"ל טרח ויגע רבות להציל ילדי ישראל מההחינוך הקלוקל, כידוע לכל כיצד עבר מכפר לכפר ומעיר לעיר, זעק מעומק ליבו הטהור למען החינוך התורני, ודאג שכולם יגיעו לישיבות קדושות.

דבריו הנרגשים של מרן, מצאו מסילות אף לֵלבם של אלו שלא זכו לגדול באהלה של תורה, ובעקבות דבריו היוצאים מן הלב, שלחו את ילדיהם למוסדות התורה, ועד היום רווים הם נחת מילדיהם המפארים את עולם התורה.

זמן לא רב חלף, וכיום אנו זוכים למאות בתי מדרש ולרבבות החובשים ספסליהם, כשרובם הם מכוהו ומכח כוחו.

ועתה כאשר כבו המאורות ונשארנו כצאן ללא רועה, נשמעים בקרב המחנה זמירות חדשות: 'לא כל אחד מתאים ללמוד בישיבה', 'התקופה השתנתה', ועוד כהנה וכהנה דיבורים אשר לא שערום אבותינו.

ממשנתו של מרן נשיב תשובה ניצפת על טענות כוזבות אלו.

(ע"פ הגדה של פסח, "חזון עובדיה", "מתחילה עובדי ע"ז היו אבותינו ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו").

מספרים על הגאון רבי יצחק אלחנן זצ"ל, שהיה חביב ומקובל על הבריות, ומקורב למלכות. כולם הערצוהו וכיבדוהו, ואף ה"משכילים" שבאותה תקופה, חשבו את הרב ל"מתקדם" בגלל 'כח ההתיראה' שבספריו, וכבדוהו מאוד.

בנסיעתו פעם ברכבת, ראה אחד המשכילים שהיה בתתנה, מאות יהודים מצטופפים נרגשים, שאל לתומו פשר הדבר, ספרו לו כי ברכבת נוסע הגאון רבי יצחק אלחנן. חפץ אותו משכיל לראות מי הוא רבי יצחק אלחנן ועלה אל הרכבת, וראה את הרב מתפלל, מעוטף בטלית ומוכתר בתפילין, זקנו יורד על פי מדותיו ופאות ארוכות.

לאחר התפילה ניגש אל הרב, דרש בשלומו ופתח בשאלה: "רבי, סופר אני, וחבר למשכילי היהודים, לא פעם דיברנו אודות מר בחשבנו שכבודו הוא בן הדור החדש שלנו, אבל עכשיו אני רואה שכבודו מתנהג נוראה כאחד היהודים מן הדור הישן!" השיב לו רבי יצחק אלחנן בחיוך קל על שפתיו: "אני באמת מהדור החדש, כבודו וחבריו אולי מהדור הישן, כמו שאנו רגילים לומר בהגדה של פסח, 'מתחילה עובדי ע"ז היו אבותינו!'"...

נלך בדרכו של מרן, בדרכם של אבותינו מ"הדור החדש" שזנחו את הע"ז, וזכו לקבל את התורה. ובזכות זה נזכה אנו וצאצאינו להיות שתולים בבית ה' בחצרות אלוקינו יפריחו, לאורך ימים. אמן כן יהי רצון.